

Ճապոնացիին ոչ աչքն է խնայում, ոչ էլ ջանք այդ տեսակ մանրակրկիտ աշխատանքի համար: Դա է պատճառը անշուշտ, որ ես ոչ մի տեղ այնքան շատ ակնոցաւոր չեմ տեսել, ինչպէս Ճապոնում:

Մանւածքների վաճառականի մօտից ես ընկայ հազւագիւտ իրեր ծախողի խանութը: Նա նորից շարեց առջեւս իր բրօնզէ ու կլուազօնէ իրերը եւ սկսեց բացատրութիւններ տալ: Հէնց այդտեղ իսկ դուք տեսնում էք կլուազօնի պատրաստութեան ամբողջ բարդ ու մանր աշխատանքը: Մարդ ուղղակի հիանում է խանութպանների թէ՛ ձեզ եւ թէ՛ իրար հետ ունեցած սիրալիր վարմունքից: Ոչ մի կոպիտ խօսք չի հասնիլ ձեր ականջին, ու ձեր աչքերը կը տեսնեն միայն զւարթ դէմքեր: Ձեր բոլոր ցանկութիւնները կատարում են: Մի տեսակ իրանք են ներողութիւն խնդրում, եթէ ձեր պահանջած գիջումը չեն կարող անել եւ ստիպւած են մերժելու:

Կանգնած սպասում էի տրամւային, էլեքտրաքարշին:

Նա դուրս սլացաւ յանկարծ մօտակայ փողոցից: Կօնդուկտօրը յամառ նայում էր առաջ, իր տեղը կանգնած, ակնոցը քթին, որ նրա առանց այն էլ կենդրոնացած դէմքին մի ինչ-որ պրօֆէսօրական արտայայտութիւն էր տալիս:

Նստեցի:

Տրամւայում ծանօթութիւնը հեշտ է կապւում:

—Օհայօ՛, օհայօ՛ (բարեւ),— լսում է երկու կողմիցդ, եւ ուրախ ժպիտներ դիմաւորում են քեզ, հէնց որ ներս ես մտնում:

Եւ սկսում է խօսակցութիւն, ուրախ ու ծիծաղկոտ, եւ